

Zaaknr. **Nuth**, 8 maart 2021

Ref.nr.

Ingekomen gem. Tynaarlo

8 MRT 2021

Het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Tynaarlo
Postbus 5
9480 AA Vries

Betreft: bezwaar afsluiten parkeerplaats "Drentsche Aa" (Brand Oil) N34 (KM106)

Geachte college,

Wij hebben kennisgenomen van uw besluit met kenmerk WABO-20210162 d.d. 26 februari 2021 om het bestaande tankstation Brand Oil aan de parkeerplaats "Drentsche Aa" te slopen en alle ondergrondse tanks te verwijderen én om parkeerplaats "Drentsche Aa" aan de N34 106 te Zuidlaren te onttrekken aan de openbaarheid door deze af te sluiten van het openbare verkeer middels onderhavige WABO-besluit.

Tegen de sloop van het tankstation Brand Oil hebben wij géén bezwaar.

Echter tegen het verwijderen van de verharding en de op- en afrit maken wij wél bezwaar.

Belangen van bezwaar

Formele aspecten: status van belanghebbende

Ons Platform komt, krachtens haar statuten en blijkens haar feitelijke werkzaamheden, op voor de belangen van bezoekers van solitaire. Uit dien hoofde achten wij ons gerechtigd om terzake van feitelijk handelen en besluiten van bestuursorganen, als thans in geding, op te komen door middel van het aanwenden van rechtsmiddelen, en zijn wij aan te merken als belanghebbende in de zin van art. 1:2 leden 1 en 3 Algemene wet bestuursrecht. Dit is ook erkend door de Rechtbank Groningen, Sector Bestuursrecht de Rechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht en de Raad van State, met de uitspraak nummer 200605891/1 d.d. 47 april 2007, zijn wij reeds als direct belanghebbende erkend, met het in stand laten van de uitspraak van de Rechtbank Maastricht, met nummer AWB 05/1381 d.d. 28 juni 2006, die ons beroep gegrond heeft verklaard evenwel met het in stand laten van de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit.

Daarnaast verwijzen wij naar de statuten artikel 3:3.

Als direct belanghebbende maken wij tegen dit besluit bezwaar, gemotiveerd met het onderstaande:

Materiële aspecten: procesbelang

Ons Platform streeft ernaar, openstelling van deze parkeerplaats te bewerkstelligen en de continuering van dit gebruik ook voor de toekomst te waarborgen. In dat kader treedt Platform Keelbos tevens bevoegdelyk op voor de belangen van het wegverkeer en de weggebruikers.

Gronden van het bezwaar

De toepasselijke wettelijke voorschriften

Artikel 2 Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) luidt – voor zover te dezen relevant – aldus:

1. De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen strekken tot:
 - a. het verzekeren van de veiligheid op de weg;
 - b. het beschermen van weggebruikers en passagiers;
 - c. het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan;
 - d. het zoveel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer.
2. De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen voorts strekken tot:
 - a. het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade alsmede de gevolgen voor het milieu, bedoeld in de Wet milieubeheer;
 - b. het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden.
3. De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen voorts strekken tot:
 - a. het bevorderen van een doelmatig of zuinig energiegebruik;
 - b. het waarborgen van het op juiste wijze in rekening brengen van tarieven voor het gebruik van de weg;
 - c. het gebruik en de waarborging van de juistheid van de registers die ingevolge deze wet worden bijgehouden;
 - d. het voorkomen en bestrijden van fraude;
 - e. de regeling van positie, inrichting en werkwijze, alsmede het uitoefenen van toezicht op zelfstandige bestuursorganen die taken verrichten op het terrein van deze wet.

Artikel 15 WVW 1994 luidt aldus:

1. De plaatsing of verwijdering van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen verkeerstekens, en onderborden voor zover daardoor een gebod of verbod ontstaat of wordt gewijzigd, geschiedt krachtens een verkeersbesluit.
2. Maatregelen op of aan de weg tot wijziging van de inrichting van de weg of tot het aanbrengen of verwijderen van voorzieningen ter regeling van het verkeer geschieden krachtens een verkeersbesluit, indien de maatregelen leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van een weg of weggedeelte gebruik kan maken.

Artikel 3:3 AWB

Het bestuursorgaan gebruikt de bevoegdheid tot het nemen van een besluit niet voor een ander doel dan waarvoor die bevoegdheid is verleend.

Omschrijving van de grieven tegen het bestreden besluit

Verbod van 'détournement de pouvoir'.

In de verschillende procesregelingen heeft het verbod van détournement de pouvoir (Artikel 3:3 AWB) een plaats gekregen.

Zo bepaalt artikel 8, eerste lid, van de Wet Arob onder meer dat beroep kan worden ingesteld ter zake dat het administratieve orgaan bij het geven van de beschikking van zijn bevoegdheid kennelijk tot een ander doel gebruik heeft gemaakt dan tot de doeleinden waartoe die bevoegdheid gegeven is. Andere regelingen van administratieve rechtspraak waarin deze beroepsgrond is opgenomen, zijn de Ambtenarenwet 1929 (artikel 58, eerste lid), de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (artikel 5), de AWR (artikel 27), de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (artikel 144) en de Tijdelijk wet Kroongeschillen (artikel 2, eerste lid).

Voor het oude administratief beroep op de Kroon kan onder andere worden gewezen op artikel 18 van de Keurenwet en artikel 8 van de Rivierenwet. Ook indien een wet het verbod van détournement de pouvoir niet bevat, werd door de Kroon aan deze klassieke regel nog wel eens getoetst. Als bij voorbeeld kan worden genoemd: KB 17 maart 1980, AB 1980, 364, m.n. Voorbeeld uit de jurisprudentie waarin getoetst werd aan het verbod van détournement de pouvoir is: CRvB 28 oktober 1982, AB 1983, 92 (een wegens herindeling gegeven ontslag van een ambtenaar bleek in feite een ongeschiktheidsontslag; het bevoegd gezag had van de in de herindelingsontslagbepaling verleende bevoegdheid een ander gebruik gemaakt dan waarvoor die bevoegdheid was gegeven).

Ook de burgerlijke rechter toetst de uitoefening van een beschikkingsbevoegdheid op détournement de pouvoir. Klassiek op dit punt is het arrest betreffende de Zandvoortse woonruimtevoordering (HR 14 januari 1949, NJ 1949, 557). Een voorbeeld geeft ook HR 9 april

1976, NJ 1976, 394 m.n., AB 1976, 162 m.n. In dit laatste geval was een dansvergunning, die vereist was krachtens artikel 22 van de Drank- en horecawet, geweigerd, omdat dansen op zondag niet goed zou passen in de structuur van de desbetreffende gemeente, bij welke stellingname met name de godsdienstige opvattingen van een groot deel van de bevolking een rol speelden. De weigering van de dansvergunning diende daarmee een ander doel dan waarvoor het in de Drank- en horecawet genoemde verbod om zonder toestemming van de burgemeester in onder die wet vallende inrichtingen gelegenheid tot dansen te bieden, was gegeven. De wetgever had het vereiste van toestemming namelijk opgenomen met het oog op de gevaren die zouden kunnen voortvloeien uit de combinatie van dansen en alcoholgebruik. Door toestemming te weigeren op andere gronden dan die welke verband houden met beduchtheid voor de risico's die de combinatie dansen en alcoholgebruik met zich kunnen brengen, gebruikte de burgemeester zijn bevoegdheid voor een ander doel dan waarvoor deze hem was verleend. Zie ook de uitspraak van de Afdeling rechtspraak van 10 januari 1985, AB 1985, 501, waar de vernietiging van de weigering op grond van overlast voor de omwonenden, stoelde op strijd met de wet.

Dat het verbod van détournement de pouvoir een algemener geldingsbereik heeft, blijkt uit het feit dat het ook voor algemeen verbindende voorschriften geldt. Dit kan worden afgeleid uit de toetsing van gedele-geerde wetgeving. Een voorbeeld in dit kader biedt de jurisprudentie van de Hoge Raad inzake de prijzenbeschikkingen (HR 1 juni 1983, NJ 1984, 360). Een ander voorbeeld van toetsing van een besluit van algemene strekking aan dit beginsel biedt het vonnis in kort geding van de rechtbank Den Haag (30 augustus 1983, RvdW/KG 281). De president oordeelde dat de Minister van Verkeer en Waterstaat bij het geven van een instructie de grenzen van zijn bevoegdheid had overschreden. Dit vonnis werd door het gerechtshof bekrachtigd (gerechtshof Den Haag 28 juni 1984, RvdW/KG 133).

Nu het verbod van détournement de pouvoir in de wetgeving reeds op een aantal plaatsen gepositieerd is, verdient het aanbeveling deze regel in zijn algemeenheid in de Awb op te nemen. Daarvoor pleit in de eerste plaats, dat in de Awb de regel rechtstreeks als een norm voor bestuursorganen kan worden geformuleerd en niet slechts als beroepsgrond of een vernietigingsgrond. Daarnaast zal door opneming van het voorschrift in de Awb worden bereikt, dat de regel voor alle besluiten in de wet zal zijn verankerd, ook voor besluiten waartegen thans geen beroep op de Afdeling rechtspraak, het College van Beroep voor het Bedrijfsleven of de ambtenarenrechter openstaat.

De redactie van de bepaling is, anders dan in het voorontwerp, in de bedrijvende vorm geplaatst, hetgeen beter aansluit bij de redactie van de beide andere artikelen van deze afdeling. De zinsnede aan het slot «dan waarvoor die bevoegdheid is verleend» is een redactionele verkorting van het slot van de hiervoor genoemde bepaling uit de Wet Arob, die geen inhoudelijke wijziging beoogt.

Welnu de Artikel 2 Wegenverkeerswet 1994 stelt de kaders duidelijk vast, van de bevoegdheid en daarmee samenhangen het beoogde doel waaraan een besluit dient te voldoen om een weg aan de openbaarheid te onttrekken.

Met het onderhavige besluit is het onduidelijk welk doel u wilt na streven, aangezien u deze niet heeft benoemd in uw WABO-besluit.

Het moge duidelijk zijn dat voor het afsluiten van een openbare weg, door de verharding ervan te verwijderen, de parkeerplaats "Drentsche Aa", waar momenteel ook tankstation Brand Oil gevestigd is, niet meer gebruikt kan worden als parkeerplaats. Voor het afsluiten van een openbare weg is een verkeersbesluit nodig in het kader van de Wegenwet en de Wegenverkeerswet en géén WABO-vergunning. Wij constateren dat de reikwijdte van de WABO uitsluiten betrekking heeft tot de ruimtelijke ordening en niet tot de openbare wegen.

Toetsing van overwegende redenen.

Uit vaste rechtspraak volgt dat in het algemeen slechts tot onttrekking van een weg aan het openbaar verkeer kan worden overgegaan indien daarvoor overwegende redenen bestaan en het algemeen belang zich er niet tegen verzet (bijv. Afdeling Geschillen van Bestuur van de Raad van State van 31 oktober 1988, AB 1989/54). Ingevolge artikel 3:4 leden 1 en 2 Algemene wet bestuursrecht diende u Minister voorafgaand aan het onttrekkingsbesluit na te gaan of de belangen die de Wegenwet beoogt te beschermen en die gediend worden door toekenning van de openbare status aan de gronden waarop de parkeerplaats is gelegen alsmede door de inrichting daarvan als parkeerplaats, ten gevolge van sluiting van de parkeerplaats onevenredig zouden worden geschaad, in welk geval van sluiting had behoren te worden afgezien. Wij menen op grond van het navolgende dat deze belangenafweging ten aanzien van parkeerplaats "Drentsche Aa" is uitgebleven althans niet volledig is geweest, en dat de door de Wegenwet gediende belangen in onevenredige mate door sluiting van parkeerplaats "Drentsche Aa" zijn geschaad.

U heeft naar onze mening niet aangetoond dat er nauwelijks of geen gebruik van die parkeerplaatsen gemaakt wordt, moeten wij, sprekende namens het algemene belang, dit derhalve ten stelligste bestrijden.

Door het in stand laten van de onderhavige parkeerplaats wordt immers een bijdrage geleverd aan voldoende mogelijkheden in de regio voor vrachtautochauffeurs om verplichte rust te nemen zoals voorgeschreven in het Arbeidstijdenbesluit en de internationale regelgeving met betrekking tot de rij- en rusttijden. Deze rij- en rusttijden zijn niet alleen van toepassing op het langeafstandsverkeer, maar gelden zeer zeker ook voor het korteafstandsverkeer. Steeds zijn berichten in de media te lezen dat er onvoldoende parkeergelegenheden langs de Nederlandse wegen voorhanden zijn en chauffeurs noodgedwongen op de weg zelf moeten rusten in plaats veilig op een verzorgingsplaats.

Daarnaast worden de parkeerplaatsen vaak gebruikt door chauffeurs om met hun werkgever en klanten te communiceren, vrachtbrieven en andere administratieve bescheiden te ordenen voor de volgende klant of de route vast te stellen die nog gevolgd moet worden bij verdere distributie.

Door afsluiting van de onderhavige parkeerplaats zijn chauffeurs, die verplicht moeten rusten, genoodzaakt de autosnelweg te verlaten. Ze gaan dus vaker op zoek naar een parkeerplaats binnen de bebouwde kom. Deze zoektocht zal toch veelal tevergeefs zijn; de meeste gemeenten kennen namelijk een (parkeer-)verbod voor vrachtauto's, niet zijnde bestemmingsverkeer. Dit onnodig belasten van het onderliggende wegennet is een ongewenste situatie met het oog op de verkeersveiligheid, de leefbaarheid en het milieu. Voor vrachtauto's is er juist een tekort aan parkeerplaatsen langs de rijkswegen dat aangevuld dient te worden, zij moeten immers de minimale dagelijkse rust: 11 uur, gesplitst in 3 + 9 uur rust respecteren en ergens kortstondig recreëren. Het openen van een nieuwe parkeergelegenheid is derhalve toe te juichen, in plaats van het afsluiten. De aanwezigheid van parkeerplaatsen heeft verder géén invloed op de verkeersdoorstroming en de veiligheid aangezien het tegendeel niet is aangetoond.

Elders in Nederland heeft de Minister van Infrastructuur na onderzoek in het kader van het voornemen tot sluiting van een parkeerplaats met toepassing van de wegonttrekkingsprocedure besloten om deze open te laten. Bedoelde parkeerplaats "Kruisberg", is gesitueerd aan de A2 bij Maarssen, aldaar een rijksweg met een niet erg substantiële verkeersintensiteit (van 28.000 mvt/etm), en ligt tevens op minder dan 2 km na en op minder dan 18 km voor een andere pleisterplaats mét voorzieningen.

Een weg onttrekkingsbesluit dient te zijn gebaseerd op verkeersgegevens en daarop gebaseerde onderzoeken, ook voor zover nodig om te bepalen of bijkomende infrastructurele voorzieningen nodig zijn. Wanneer niet door middel van tellingen is vastgesteld hoe intensief de parkeerplaats gebruikt werd / wordt of er geen objectief onderbouwd beeld van het gebruik in relatie tot andere parkeerplaatsen is gevormd, kan evenmin de conclusie getrokken worden dat de onderhavige wegonttrekking door gering gebruik kan worden gerechtvaardigd. Het besluit om de parkeerplaats na feitelijke onttrekking ook in juridische zin te onttrekken, berust mitsdien op onzorgvuldige voorbereiding als bedoeld in artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht, zo blijkt uit jurisprudentie van de Rechtbank Arnhem, Sector Bestuursrecht (uitspraak d.d. 28 mei 2004, procedurenummers AWB 03/1682 en AWB 03/ 1936). Er dient onverwijld opnieuw feitelijke openstelling, na herinrichting, plaats te vinden en een eventuele juridische onttrekking dient alsnog ongedaan te worden gemaakt.

In het kader van de **WOB** vragen wij u de parkeerbewegingen van deze verzorgingsplaats te overleggen welke ten grondslag aan onderhavig besluit dienen te liggen, alsmede **al** de ter zake overige onderliggende stukken met betrekking deze wegonttrekking.

Het recht op privé-leven

Doordat seksuele activiteiten plaatsvinden in de beschutting van bossages, is sprake van een privé-sfeer binnen de openbare ruimte, waarbinnen het recht op privé-leven kan worden uitgeoefend. Wat onder de privé-sfeer of persoonlijke levenssfeer moet worden verstaan, is niet geheel duidelijk. De regering sprak in het kader van de totstandkoming van de huidige grondwettelijke bepalingen van het “recht zijn eigen leven te leiden met zo weinig mogelijk inmenging van buitenaf” en “de reeks van situaties waarin de mens (...) onbevangen zichzelf wil zijn” (TK 1975-1976, 13872, nr 3, p. 41). Het recht op privé-leven vormt dan ook een concrete juridische uitwerking van het zelfbeschikkingsrecht. De beknutting van hun zelfbeschikkingsrecht vormt een belangrijk bezwaar van de mensen tegen overheidsoptreden dat de aantasting van deze ontmoetingsplaats ten doel heeft, zoals de genomen maatregel. Naast het begrip “persoonlijke levenssfeer” komt men als synoniemen tegen “privacy, privé-leven, privé-sfeer”, enzovoorts. Duidelijk is dat de privé-sfeer zich niet beperkt tot de eigen woning (aldus ook de Hoge Raad: HR d.d. 9 januari 1987, AB 1987, 231), maar dat het gaat om een veel ruimer begrip. Van belang is dat sprake is van een situatie waarin de betrokken persoon “onbevangen zichzelf wil zijn” (HR 19 maart 1996, NJ 1997, 85). Onbevangen zichzelf kunnen zijn, is exact wat deze mensen voorstaan. Bepaalde gewoonten, gedragingen en contacten kunnen derhalve eveneens tot de privé-sfeer worden gerekend.

Het recht op vrijheid van vreedzame vergadering

Waar twee of meer mensen samenkomen, zoals op de ontmoetingsplaats, is sprake van uitoefening van het recht van vergadering. In de concrete rechtstoepassing zijn onvoldoende aanknopingspunten te vinden voor het standpunt, dat de vrijheid van vreedzame vergadering uitsluitend bedoeld is om ruimte te geven aan bijeenkomsten met een religieus, politiek, maatschappelijk of zakelijk oogmerk. Bij het begrip “vergadering” staat de feitelijkheid van het bijeenkomen centraal, en niet het oogmerk waartoe de bijeenkomst geschiedt. Dit blijkt duidelijk uit de Engelse tekst van het EVRM, waarin gesproken wordt over “freedom of assembly”; “to assemble” betekent “samenkomen, bijeenkomen”. Er dient wel sprake te zijn van bijeenkomen voor een concreet doel anders dan “puur voor de gezelligheid” door familieleden of vrienden, en er dient tevens sprake te zijn van een bepaalde vorm van interactie of uitwisseling tussen de participanten. De activiteiten op de ontmoetingsplaats voldoen hieraan.

Petitum

Gelet op het voorgaande verzoekt Platform Keelbos het College om:

- ons aan te merken als direct belanghebbende;
- dit bezwaarschrift gegrond te verklaren;
- het bestreden besluit op delen te vernietigen met inbegrip van de rechtsgevolgen;
- de bestreden verkeersmaatregel onverwijld ongedaan te maken;
- de kosten van ons Platform te vergoeden op grond van de Algemene wet bestuursrecht.

Wij houden ons het recht voor om in later stadium ons bezwaar verder te motiveren, en stellen het op prijs om gehoord te worden.

Wij hopen u hiermede voldoende geïnformeerd te hebben en spoedig inhoudelijk van u te horen.

Hoogachtend,

Voorzitter Stichting Platform Keelbos

Secretaris Stichting Platform Keelbos

Bestuurslid Stichting Platform Keelbos

Bijlagen:

1. Uw besluit Uw besluit WABO-20210162 inzake het afsluiten parkeerplaats "Drentsche Aa";
2. Onze statuten;
3. Uittreksel Kamer van Koophandel.

Reguliere omgevingsvergunning verleend N34 106 te Zuidlaren; het slopen van een tankstation en het verwijderen van de verharding

Het college van burgemeester en wethouders van Tynaarlo maken bekend dat zij onderstaande omgevingsvergunning verleend hebben.

Locatie : N34 106 te Zuidlaren

Omschrijving : het slopen van een tankstation en het verwijderen van de verharding

Verzonden : 26 februari 2021

Kenmerk : WABO-20210162

Rechtsmiddel: *De termijn voor het indienen van een bezwaar bedraagt 6 weken en start op 27 februari 2021. U kunt uw bezwaarschrift richten aan burgemeester en wethouders, postbus 5, 9480 AA Vries. U kunt tevens een voorlopige voorziening (schorsing) vragen aan de voorzieningenrechter van de Rechtbank Noord-Nederland, afdeling bestuursrecht, Postbus 150, 9700 AD Groningen.*